

Emne: Underholdsudgifter.

Ved landstingslov nr. 21 af 30. oktober 1992 i § 1, nr. 3 har man ændret ordlyden i § 18, stk. 1 i landstingslov nr. 5 af 19. maj 1979 om indkomstskat.

Ændringen har virkning fra og med 14. oktober 1992.

Fra denne dato kan alene bidrag, der både er forfaldent og betalt i skattepligtsperioden fradrages ved opgørelse af den skattepligtige indkomst. De hidtil gældende betingelser for fradrag skal samtidig være opfyldt.

Ændringen har den virkning, at restancer vedrørende underholdsbidrag til tidligere ægtefælle eller børn, der er forfaldne før skattepligtens indtræden, ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i betalingsåret.

Bidrag i anledning af separation eller skilsmisse:

Bidrag, der betales i anledning af separation eller skilsmisse, kan fratrækkes i den skattepligtige indkomst ifølge skattelovens § 18, stk. 1, nr. 1, hvad enten bidraget er fastsat af en offentlig myndighed eller ved aftale mellem parterne.

Aftalte børnebidrag kan i almindelighed fratrækkes, såfremt aftalen mellem parterne er tilstrækkelig klar med hensyn til bidragets størrelse og løbetid. Hvor aftalen anses for åbenbart urimelig, og det af særlige grunde fremgår, at aftalen ikke er indgået af forsørgelsehensyn, kan denne tilsidesættes, jf. § 18, stk. 5.

Ifølge skatterådets praksis kan der maksimalt godkendes fradrag for børnebidrag svarende til normalbidrag + 200 %.

Ikke fælles bopæl:

Det følger af § 18, stk. 1, nr. 1, at der alene kan ydes fradrag for bidrag til den anden ægtefælle eller til børn, forudsat at ægtefællen eller børnene ikke opholder sig hos bidragyderen. Dette medfører, at en bidragyder, der alene er skattepligtig efter opholdsbestemmelsen i § 1, nr. 2 ikke kan fratække bidrag til ægtefælle og børn, såfremt begrundelsen alene er, at de ikke har samme opholdssted. I sådanne tilfælde anses parterne fortsat for at have samme bopæl. Samlivet anses ej heller for at være ophævet.

Fælles forældremyndighed:

Fradrag kan gives til den af ægtefællerne, hos hvem barnet ikke skal bo, selv om barnet i et vist omfang opholder sig hos den pågældende efter aftale om samværsret.

Såfremt barnet opholder sig lige meget hos moderen og faderen anses barnet for at have opholdssted hos den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregisteret, således at betingelsen i skattelovens § 18, stk. 1 for fradragsret for børnebidrag er opfyldt for den anden af forældrene.

Engangsydelse:

Fradragsret efter § 18 omfatter principielt kun løbende underholdsbidrag, men ifølge praksis omfatter fradragsretten også visse engangsydelse, der ydes i forbindelse med et barns fødsel, dåb og bidrag i

anledning af barnets konfirmation.

Børn over 18 år:

Underholdsbidrag til børn over 18 år kan kun fradrages, såfremt der af det offentlige pålægges bidragspligt.

Bidrag i anledning af faktisk samlivsophævelse:

Bestemmelsen i § 18, stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på underholdsbidrag, der udredes i anledning af faktisk samlivsophævelse, såfremt bidraget er fastsat eller godkendt af det offentlige.

Når bidraget ikke fastsættes eller godkendes af det offentlige i det år, hvor samlivet ophæves, er der kun fradragsret for bidrag, fra og med det indkomstår, hvor resolutionen eller godkendelsen foreligger.

Bidrag, som betales under faktisk adskillelse og som ikke er godkendt eller fastsat af det offentlige, kan fratrækkes, når de mellem ægtefællerne aftalte bidragsvilkår for tiden før separationen eller skilsmissen efterfølgende godkendes i forbindelse med en bidragsfastsættelse ved separationen eller skilsmissen. Fradrag godkendes dog kun for de i separations- eller skilsmisseåret betalte bidrag.

Bidrag til børn uden for ægteskab:

Bestemmelserne i § 18, stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på bidrag, der udredes til børn født uden for ægteskab, såfremt bidragyderen har forsørger- eller bidragspligt over for barnet, og dette ikke opholder sig hos bidragyderen.

Meddelelse fra Skattedirektoratet nr. 295 af 21.12 1992 annulleres herved.